

Derfor synes jeg da, det er afgørende, at vi kan få at vide, hvad den vedtagelse, der ligger her, betyder. Betyder den, at udenrigsministeren skal sige, at Danmark synes, at man skal undtage Singaporeemnerne fra den single undertaking, altså at man kan lave en aftale om afvikling af landbrugsstøtten, uden at de emner indgår i aftalen?

Og tilsvarende: Når man vil forbedre tilbudet på eksportstøtte, landbrugsstøtte osv., er det så noget, udenrigsministeren aktivt vil fremføre? Det betyder jo ikke, at man ikke efterfølgende kan være fleksibel i forhold til, hvad de andre lande siger, og finde den bedst mulige løsning. Det betyder bare, at Folketinget aftaler med hinanden, hvad danske regeringsrepræsentanter siger i forhandlingerne som udgangspunkt for de forhandlinger.

Derfor må vi da kunne få at vide, både hr. Keld Albrechtsen og jeg, om der i formuleringerne ligger et aktivt dansk udspil som udgangspunkt for fleksible forhandlinger. Eller ligger der bare sådan et generelt tilsagn om, at man vil høre, hvad de andre siger, og være fleksible i forhold til det?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Fra Venstres side ligger der i det, der står, at udenrigsministeren selvfølgelig skal tage ned og argumentere for, at Danmark ikke synes Singaporeemnerne må blokere for en endelig aftale. Det er da et fint mandat at være udstyret med. Det modsatte havde jo været, at vi havde udstyret ham med et mandat, der hed, at Singaporeemnerne skal med. Så her er da noget! Men vi opregner altså ikke en liste over, hvad han præcis skal gøre.

Omkring eksportstøtten: For Venstres skyld må udenrigsministeren gerne meddele Ministerrådet, at vi er parate til, at der fastsættes en dato i WTO-forhandlingerne, hvor al eksportstøtte er udfaset.

Lad mig så lige sige, når alle nu altid forsøger at gøre EU til den store skurk, det gør jeg bestemt ikke: Hvis man følger udviklingen i eksportstøtten, gav EU i 1995 7,8 mia. kr., i 1999 5,5 mia. kr., i 2001 3,4 mia. kr. Der er altså en proces i gang.

Og det er ikke rigtigt, at de rige lande bare står for protektionisme. Uruguayrunden var jo udtryk for noget af det samme. Det er en af tingene.

Lad mig så sige i forhold til Harbinsons udspil, at EU jo har lavet en landbrugsreform, og også den så jeg gerne var kommet videre, men den taler dog ind i Harbinsons udspil, og det vil sige, at EU tilpasser sig det og i det tempo, der hedder: eksportstøtte, handelsforvridende støtte og så støtte i øvrigt.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken, og det er hr. Claus Larsen-Jensen.

Claus Larsen-Jensen (S):

Da vi før Cancún-mødet i Mexico her i Folketinget diskuterede oplægget til WTO's ministerkonference, havde vi alle fokus på det, der er det helt centrale, hvis man skal nå et resultat i den såkaldte Doharunde.

Udviklingslandene, ikke mindst de mindst udviklede, men også de mere udviklede af udviklingslandene, skal opnå synlige resultater og aftaler, så de kan få et økonomisk og udviklingsmæssigt løft ved at deltage i WTO-samarbejdet.

Der skal skabes ikke bare fri, men også fair handel. En af forudsætningerne, for ikke at sige en af de allervigtigste eller den vigtigste forudsætning herfor, er, at EU, USA og Japan, som yder 80 pct. af den globale støtte til landmænd i egne lande, gennemfører gennemgribende landbrugsreformer, og at disse landbrugsreformer skal medføre, at støtten afvikles, mindskes, helst fjernes, så den konkurrenceforvridning, der er, bliver fjernet i forhold til udviklingslandene.

Kl. 11.25

Det har været en klar blokering, at der ikke er gjort nok i de lande og regioner som EU, der yder massiv støtte til egne landmænd.

Med den forhandlingsform, man har, og at man skal færdiggøre i 2005, og at man har princippet om single undertaking – jeg ville prøve at bruge et dansk ord, og så står jeg og bøvler i det her – hvor det handler om, at man først i den sidste ende har aftalt det hele, gør det jo vanskeligt midtvejs at få folk til at kaste håndklædet ind på forhånd, og det låser selvfølgelig en forhandlingssituation, som det skete i Cancún.

Men erfaringen fra Cancún-mødet er, at der er givet et klart signal om, at skal der opnås resultater i Doharunden, skal der altså ske nogle markante ryk i holdningerne hos forhandlerne. Der er behov for nyt gennembrud.

Derfor vil jeg sige, jeg er meget tilfreds med den anden halvdel af udenrigsministerens sådan offensive del, hvor han siger, at nu bliver vi